

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Інституту
соціальної та політичної
психології
від 30 листопада 2023 р.,
протокол № 13/23 (в редакції
рішення вченої ради Інституту
від 27 червня 2024 р., протокол
№ 08/24)

Директор

Микола СЛЮСАРЕВСЬКИЙ

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО ПІДГОТОВКУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ТА ДОКТОРА НАУК В
ІНСТИТУТІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ**

I. Загальна частина

1.1. Це Положення визначає порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та здобувачів наукового ступеня доктора наук (далі – Здобувачі) в Інституті соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України (далі – Інститут).

1.2. Це Положення розроблено відповідно до законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2023 р. № 502, інших нормативно-правових актів.

Терміни цього Положення вживаються відповідно до законодавчих і нормативно-правових документів.

1.3. Підготовка Здобувачів здійснюється в Інституті на підставі ліцензії Міністерства освіти і науки України на провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти та акредитації освітньо-наукової програми.

1.4. Доктор філософії – це освітній і водночас науковий ступінь, що здобувається на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється:

– в аспірантурі Інституту за очною (денною, вечірньою) або заочною формою навчання;

– поза аспірантурою (для осіб, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи в Інституті).

1.5. Доктор наук – це науковий ступінь, що здобувається особою на основі ступеня доктора філософії (кандидата наук) за науковою спеціальністю та передбачає набуття найвищих компетентностей у галузі розроблення і впровадження методології дослідницької роботи, проведення оригінальних досліджень, отримання наукових результатів, що забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та опубліковані у наукових виданнях.

Підготовка здобувачів ступеня доктора наук здійснюється:

– в докторантурі Інституту за очною (денною) формою навчання;

– шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту.

1.6. Підготовка аспірантів і докторантів здійснюється за рахунок:

– видатків державного бюджету (державне замовлення);

– коштів фізичних (юридичних) осіб (на умовах контракту, зокрема за кошти грантів, які отримав Інститут на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка Здобувачів).

Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії за державним замовленням здійснюється виключно в аспірантурі за очною (денною, вечірньою) формою навчання.

1.7. Показники прийому й випуску докторантів та аспірантів Інституту, які навчаються за державним замовленням, затверджуються Президією Національної академії педагогічних наук України (далі – НАПН України) на підставі рішення конкурсної комісії з відбору виконавців державного замовлення на підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів НАПН України (далі – Конкурсна Комісія) відповідно до «Положення про конкурсну комісію з відбору виконавців державного замовлення на підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів у Національній академії педагогічних наук України».

1.8. Інститут бере участь у конкурсі на розміщення державного замовлення на підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі за умови наявності на момент проведення конкурсу ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти за відповідною спеціальністю та сертифікат про акредитацію освітньо-наукової програми.

До загального ліцензованого обсягу зараховуються особи, які здобувають ступінь вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою.

Інститут бере участь у конкурсі НАПН України щодо державного замовлення на підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора наук в докторантурі за спеціальностями, з яких має діючі спеціалізовані вчені ради з присудження наукового ступеня доктора наук.

Інформація про отримання державного замовлення на підготовку Здобувачів оприлюднюється на вебсайті Інституту.

1.9. Кількість аспірантів, підготовка яких здійснюється поза державним замовленням, та вартість такої підготовки погоджується вченою радою Інституту з урахуванням ліцензійного обсягу, зазначеного в ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, та можливостей забезпечення кваліфікованого наукового керівництва і задоволення освітніх потреб аспірантів за відповідною спеціальністю.

Обсяг прийому за кошти фізичних (юридичних) осіб на відкриті конкурсні пропозиції визначається Інститутом у межах різниці між ліцензованим обсягом з урахуванням його поділу за формами навчання та максимальним (загальним) обсягом державного замовлення. Цей обсяг може корегуватись з урахуванням фактичного виконання державного замовлення.

1.10. Зарахування в аспірантуру або в докторантуру Інституту визначається Правилами прийому Інституту.

Зарахування на навчання за державним замовленням здійснюється з 01 вересня.

Зарахування, переведення за державним замовленням закінчується не пізніше 01 жовтня, за кошти фізичних (юридичних) осіб – не пізніше 30 листопада.

1.11. Після здійснення випуску й закінчення прийому докторантів та аспірантів Інститут у п'ятиденний термін подає на розгляд **Конкурсної Комісії** з відбору виконавців державного замовлення на підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів НАПН України пропозиції щодо коригування розподіленого обсягу державного замовлення.

1.12. Відповідальність за підготовку Здобувачів покладається на керівника, заступника керівника Інституту та гаранта освітньої програми.

1.13. В Інституті для координації діяльності структурних підрозділів щодо підготовки Здобувачів, забезпечення якісної реалізації освітньої програми, забезпечення належних умов ліцензування й успішної акредитації освітньо-наукових програм можуть створюватися відділ аспірантури та докторантури, інші структурні підрозділи.

1.14. Для провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти Інститут має отримати відповідну ліцензію МОН України.

Елементи освітньо-наукової програми можуть забезпечуватися різними закладами освіти.

Якщо окремі елементи освітньо-наукової програми забезпечуються іншим закладом освіти, під час ліцензування освітньої діяльності Інституту на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти та під час акредитації відповідної освітньо-наукової програми враховуються показники спільного наукового потенціалу двох закладів (зокрема показники кадрового, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення).

Інститут подає до науково-організаційного відділу апарату Президії НАПН України пропозиції щодо отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти для підготовки цього питання на розгляд Президії.

До клопотання щодо отримання ліцензій додається витяг з рішення вченої ради Інституту (далі – вчена рада) та документи, регламентовані постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності». У такому ж порядку подається клопотання про розширення провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти.

Підготовка докторів наук Інститутом провадиться без отримання ліцензії. Відкриття докторантури здійснюється відповідно до п. 6.2 Положення про підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у Національній академії педагогічних наук України, затвердженого постановою Президії НАПН України від 19 жовтня 2023 р. № 1-2/12-212, та цього Положення.

1.15. Акредитація освітньо-наукової програми вперше проводиться упродовж останнього року навчання першого набору здобувачів ступеня доктора філософії за освітньою програмою.

Інститут у період з 01 червня по 01 серпня кожного року в електронній формі попередньо повідомляє Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти (далі – Національне агентство) про намір акредитувати освітньо-наукові програми в наступному навчальному році. До 01 вересня кожного року Національне агентство складає графік прийняття заяв про акредитацію і відкриває доступ до електронного кабінету, через який Інститут подаватиме відповідні матеріали для акредитації. Під час складання графіка Національним агентством враховується кількість програм, які Інститут бажає акредитувати, місце знаходження Інституту, чисельність здобувачів, доступність експертів для проведення акредитаційної експертизи тощо.

Наступна (чергова) акредитація проводиться впродовж останнього року строку дії сертифіката про акредитацію або протягом строку дії умовної (відкладеної) акредитації. У разі непроведення чергової акредитації до завершення строку дії сертифіката про акредитацію чи строку дії умовної (відкладеної) акредитації така акредитація проводиться у тому самому порядку, що вперше.

Інститут має право достроково ініціювати проведення чергової акредитації.

Інститут, у разі бажання акредитувати освітньо-наукову програму, подає до Національного агентства в електронному вигляді матеріали, засвідчені кваліфікованим електронним підписом відповідальної особи або кваліфікованою електронною печаткою Інституту, зокрема:

- заяву про проведення акредитації освітньо-наукової програми;
- затверджені в установленому порядку освітньо-наукову програму та навчальний план за цією програмою;
- відомості про самооцінювання освітньо-наукової програми відповідно до визначених критеріїв та документи, що підтверджують наведену в них інформацію;
- рецензії та відгуки роботодавців (за наявності).

Відомості про самооцінювання освітньо-наукової програми готує науковий працівник – гарант освітньо-наукової програми, визначений за наказом керівника Інституту відповідальним за реалізацію цієї освітньо-наукової програми. За відсутності такого наказу гарантом освітньо-наукової програми вважається керівник відповідної проєктної групи, призначений Інститутом відповідно до Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

1.16. У межах однієї спеціальності на одному рівні вищої освіти може здійснюватись одночасна акредитація двох або більше освітніх програм.

1.17. Для забезпечення відкритості та прозорості акредитаційного процесу на офіційному веб-сайті Інституту оприлюднюються:

- відомості про самооцінювання освітньо-наукової програми, що розміщуються не пізніше ніж за 5 робочих днів із дня подання до Національного агентства матеріалів на акредитацію;
- рішення про акредитацію або відмову в акредитації освітньо-наукової програми, експертний висновок відповідної галузевої експертної групи, її звіт, що оприлюднюються впродовж 10 робочих днів після прийняття рішення Національним агентством.

1.18. Інститут сприяє проведенню акредитації та діє добросовісно у відносинах із Національним агентством, його галузевими експертними радами та експертами.

1.19. Після отримання сертифіката про акредитацію, або рішення Національного агентства про відкладену акредитацію, Інститут протягом двох тижнів повідомляє про це науково-організаційний та фінансово-економічний відділ апарату Президії НАПН України та подає документи, що підтверджують наявність акредитації освітньо-наукової програми.

1.20. Атестація здобувачів ступеня доктора філософії здійснюється за акредитованою освітньо-науковою програмою.

1.21. Науково-методичне забезпечення й організацію діяльності аспірантури та докторантури Інституту здійснює вчена рада.

Вчена рада не менш як один раз на рік розглядає питання щодо підготовки Здобувачів, зокрема:

– розглядає та затверджує необхідні нормативно-правові акти й інші документи зокрема, Положення про організацію освітнього процесу, Правила прийому до Інституту, Положення про приймальну комісію, Положення про академічну доброчесність, освітні програми, навчальні плани за кожною спеціалізацією, а також форми індивідуальних навчальних планів, індивідуальних планів наукової роботи, відомостей складання іспитів, а також документи, що забезпечують проведення вступних випробувань для здобуття ступеня доктора філософії тощо, з урахуванням нормативних актів Міністерства освіти і науки України;

– ухвалює рішення про відкриття докторантури (за умов наявності трьох штатних працівників – докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій спеціальності, та ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з відповідної спеціальності);

– ухвалює рішення про зарахування та відрахування Здобувачів, а також їх щорічну атестацію й переведення на наступний рік навчання;

– затверджує теми дисертацій Здобувачів;

– розглядає та приймає рішення щодо діяльності наукових керівників і консультантів, а саме: затверджує наукових керівників і консультантів; переглядає їх склад та усуває від наукового керівництва або наукового консультування осіб, які не забезпечують своєчасної і якісної підготовки докторантів або аспірантів; призначає двох наукових керівників аспірантам з відповідним розподілом годин навчального навантаження й обов'язків між ними;

– приймає рішення про визнання набутих аспірантом в інших закладах вищої освіти (наукових установах) компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін, обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою аспірантури;

– ухвалює рішення про визнання дипломів, виданих іноземними ЗВО;

– розглядає та затверджує форму договору/угоди про надання освітніх послуг Здобувачам, підготовка яких здійснюється за державним замовленням або за кошти фізичних (юридичних) осіб;

– ухвалює інші рішення, пов'язані із забезпеченням якісної підготовки в аспірантурі та докторантурі.

1.22. Для врегулювання відносин між Здобувачами, підготовка яких здійснюється за державним замовленням або за кошти фізичних (юридичних) осіб, та Інститутом укладається договір.

Договір розробляється Інститутом відповідно до Типового договору, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типової форми договору про навчання у закладі вищої освіти» та затверджується вченою радою.

1.23. Вступ до аспірантури та докторантури здійснюється на конкурсній основі згідно з Правилами прийому до Інституту, що розробляються Інститутом

відповідно до законодавства, цього Положення, Положення про підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у Національній академії педагогічних наук України, затвердженого постанови Президії НАПН України від 19 жовтня 2023 р. № 1-2/12-212, та з урахуванням Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти, затвердженого щорічним наказом МОН України.

Підставою для оголошення прийому для здобуття вищої освіти є ліцензія Міністерства освіти і науки України та затверджені вченою радою Правила прийому до Інституту.

Ліцензований обсяг при зарахуванні для здобуття вищої освіти для кожного ступеня та спеціальності обліковується за календарний рік.

Правила прийому до Інституту затверджуються вченою радою у строки, визначені МОН України в Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти на відповідний рік, та оприлюднюються державною мовою, зокрема розміщуються на вебсайті Інституту і вносяться до Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО).

Правила прийому діють протягом відповідного календарного року і визначають, зокрема:

- перелік акредитованих і неакредитованих освітніх програм (акредитація освітніх програм підтверджується сертифікатами про акредитацію відповідних спеціальностей та напрямів підготовки), а також конкурсних пропозицій, за якими здійснюється прийом за кожною спеціальністю або відповідною галуззю знань;
- порядок проведення конкурсного відбору та строки зарахування вступників;
- перелік конкурсних предметів, з яких проводяться вступні випробування;
- порядок роботи приймальної комісії (дні тижня та години);
- порядок і строки подання документів для вступу до аспірантури та докторантури;
- зміст, форму і строки вступних випробувань для конкурсного відбору вступників до аспірантури та докторантури за кожною спеціальністю або відповідною галуззю знань;
- спосіб та місце оприлюднення їх результатів;
- наявність/відсутність можливостей для навчання осіб з особливими потребами.

Правила прийому повинні визначати порядок та умови зберігання робіт вступників. Роботи вступників, виконані ними на вступних іспитах, творчих конкурсах, фахових випробуваннях, співбесідах, які не прийняті на навчання, зберігаються не менше одного року.

1.24. Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі незалежно від форми навчання становить чотири роки, підготовки доктора наук у докторантурі – два роки.

1.25. Підготовка в аспірантурі чи докторантурі передбачає виконання Здобувачем відповідної освітньо-наукової або наукової програми Інституту за певною спеціальністю та проведення власного наукового дослідження.

Невід'ємною складовою освітньо-наукової програми аспірантури та наукової програми докторантури є підготовка й публікація наукових статей.

1.26. Здобувачі проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначено зміст, строки виконання та обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації.

Індивідуальний план наукової роботи та тема дисертації погоджується Здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується вченою радою протягом двох місяців з дня зарахування Здобувача до Інституту.

У разі потреби тема дисертації Здобувача може бути уточнена та у новій редакції затверджена вченою радою Інституту після обговорення відділом, лабораторією.

Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання Здобувачем і використовується для оцінювання успішності реалізації його запланованої наукової роботи.

Невиконання індивідуального плану наукової роботи або порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, може бути підставою для ухвалення вченою радою рішення про відрахування Здобувача з цієї установи.

Особа, яка раніше навчалася в аспірантурі чи докторантурі за державним замовленням і не захистилася або була відрахована з неї достроково, має право на повторний вступ до аспірантури чи докторантури за державним замовленням лише за умови відшкодування коштів, витрачених на її підготовку, відповідно до законодавства.

II. Права та обов'язки Здобувачів

2.1. Права та обов'язки Здобувачів визначено законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність».

З метою належного проведення наукових досліджень Здобувачі мають право, зокрема на:

- вільний доступ до всіх видів відкритої наукової інформації, наявної в Інституті, бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного та змістовного наукового консультування щодо власного дослідження від наукового керівника (консультанта), для аспірантів – на чіткий розподіл обов'язків між науковими керівниками у разі призначення вченою радою двох керівників;
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- академічну мобільність, наукове стажування;
- академічну та соціальну відпустку;
- трудову діяльність у позанавчальний час відповідно до законодавства тощо.

2.2. Здобувачі Інституту зобов'язані:

– дотримуватися вимог законодавства, принципів академічної доброчесності, морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі (професії), встановлених Інститутом;

– виконувати індивідуальний навчальний план, індивідуальний план наукової роботи та систематично звітувати про хід їх виконання на засіданні відділу, лабораторії чи іншого підрозділу Інституту, який уповноважений для цього його вченою радою;

– виконувати індивідуальний план наукової роботи, глибоко оволодівати знаннями, практичними навичками, професійною майстерністю, підвищувати загальний культурний рівень;

– опанувати методологію проведення наукових досліджень;

– дотримуватися статуту та правил внутрішнього розпорядку Інституту;

– подати до разової спеціалізованої вченої ради з присудження ступеня доктора філософії наукові досягнення у вигляді дисертації (для аспірантів), у спеціалізовані вчені ради з присудження наукового ступеня доктора наук дисертацію (наукову доповідь) для докторантів.

2.3. Покладення Інститутом на Здобувача обов'язків, не пов'язаних з виконанням відповідної освітньо-наукової (наукової) програми та підготовкою дисертації (монографії, статей), забороняється.

2.4. Здобувачі мають право брати участь у конкурсах на отримання грантової підтримки наукових досліджень, стипендій і премій, заснованих на честь видатних діячів науки, освіти, культури, громадських діячів, а також заснованих Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, державними чи недержавними органами, підприємствами, установами чи організаціями.

2.5. У разі дострокового захисту дисертації Здобувач відраховується з аспірантури або докторантури з дати набрання чинності наказу Інституту про видачу диплома доктора філософії або після набрання чинності наказу МОН України про затвердження рішення спеціалізованої вченої ради з присудження наукового ступеня доктора наук та видачу диплома доктора наук відповідно до законодавства з отриманням одноразової виплати в сумі залишку стипендії, передбаченої у бюджеті Інституту на відповідний рік підготовки.

III. Порядок та умови вступу до аспірантури

3.1. Основною формою підготовки здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти є аспірантура.

3.2. Вступ до аспірантури Інституту здійснюється відповідно до Положення про підготовку здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у Національній академії педагогічних наук України, затвердженого постанови Президії НАПН України від 19 жовтня 2023 р. № 1-2/12-212, Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти, затвердженого МОН України, цього Положення та правил прийому до Інституту, затверджених вченою радою Інституту.

Наведення у правилах прийому переліку акредитованих і неакредитованих освітньо-наукових програм є обов'язковим.

Прийом на навчання іноземців та осіб без громадянства проводиться лише на акредитовані освітньо-наукові програми.

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які здобули вищу освіту ступеня магістра (спеціаліста). До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно з Правилами прийому до Інституту. Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

Перелік документів, необхідних для вступу до аспірантури, повинен включати:

- заяву вступника;
- копію диплома магістра (спеціаліста) із зазначенням здобутої спеціальності (кваліфікації) (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном – копію диплома);
- у разі потреби документ про визнання особи органами медико-соціальної експертизи особою з інвалідністю.

У Правилах прийому до Інституту може бути визначено додатковий перелік документів, обов'язкових для допуску до вступних випробувань.

Особа, яка подає для вступу до аспірантури диплом, що виданий іноземним ЗВО, допускається до вступних випробувань нарівні з іншими особами. Зарахування такого вступника здійснюється в разі успішного складення ним вступних випробувань і прийняття вченою радою Інституту рішення про визнання його диплома.

3.3. Прийом на навчання для здобуття ступеня доктора філософії здійснюється за результатами:

- єдиного вступного іспиту з іноземної мови, проведеного Українським центром оцінювання якості освіти відповідно до законодавства;
- вступного іспиту із спеціальності або спеціальностей для міждисциплінарної програми (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності);
- інших форм вступних випробувань (іспити, співбесіди, презентації дослідницьких пропозицій чи досягнень), якщо вони передбачені правилами прийому.

Вступник, який підтвердив свій рівень знань з іноземної мови, зокрема англійської мови, в обсязі, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, дійсним сертифікатом тестів TOEFL або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, може не складати єдиний вступний іспит з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів єдиного вступного іспиту з іноземної мови з найвищим балом.

Вступні випробування для осіб з особливими освітніми потребами проводяться з урахуванням особливих освітніх потреб, зазначених у заяві вступника, та рекомендацій медико-соціальної експертизи.

Вага бала з кожного вступного випробування під час підрахування результатів конкурсу визначається в Правилах прийому до Інституту.

Згідно з Правилами прийому до Інституту особам, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їхньому дипломі магістра (спеціаліста), можуть бути призначені додаткові вступні випробування.

Результати вступних випробувань до аспірантури дійсні для вступу до Інституту протягом одного календарного року.

3.4. Вступні випробування до аспірантури проводяться предметними комісіями, склад яких формується та затверджується у порядку, визначеному Інститутом.

3.5. За результатами проведення вступних випробувань до аспірантури приймальна комісія приймає рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною правилами прийому до Інституту.

Рішення приймальної комісії про зарахування до аспірантури затверджується наказом керівника Інституту та оприлюднюється в установленому порядку. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

3.6. Аспіранту протягом місяця з дати його зарахування відповідним наказом керівника Інституту призначається науковий керівник з числа наукових працівників Інституту з науковим ступенем і відповідної наукової кваліфікації.

Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією, надає консультації щодо змісту та методології наукового дослідження аспіранта, контролює виконання індивідуального плану наукової роботи й індивідуального навчального плану аспіранта і відповідає перед вченою радою Інституту за належне та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник, який є доктором наук, може здійснювати одночасне наукове керівництво (консультавання), як правило, не більше п'яти здобувачів наукових ступенів, у тому числі не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора наук.

Науковий керівник, який має ступінь доктора філософії, може здійснювати одночасне наукове керівництво роботою над дисертаціями, як правило, не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора філософії.

На здійснення наукового керівництва роботою над дисертацією одного аспіранта науковому керівникові щороку відводиться навантаження у межах норм часу наукової роботи, встановлених Інститутом для наукових працівників у межах основного навантаження.

У разі необхідності рішенням вченої ради аспіранту може бути призначено два наукових керівники з відповідним розподілом навантаження та обов'язків між ними або змінено наукового керівника.

3.7. З метою забезпечення ефективної підготовки Здобувача вчена рада Інституту змінює наукового керівника, зокрема у разі:

- припинення ним трудової діяльності на наукових або науково-педагогічних посадах;
- неспроможності виконувати свої повноваження за станом здоров'я або його смерті;

- невиконання своїх обов'язків, визначених пунктом 3.6 цього Положення;
- відмови надавати висновок за результатами наукового керівництва;
- прийняття в установленому порядку рішення про позбавлення права участі в підготовці та/або атестації наукових кадрів;
- притягнення до академічної відповідальності за порушення академічної доброчесності відповідно до законодавства;
- спільного бажання наукового керівника і здобувача;
- в інших випадках, передбачених законодавством.

IV. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі

4.1. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі здійснюється за освітньо-науковою програмою та навчальним планом, що затверджуються вченою радою для кожної спеціальності.

Протягом строку навчання в аспірантурі здобувач зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, та подати до разової спеціалізованої вченої ради свої наукові досягнення у вигляді дисертації.

4.2. Освітньо-наукова програма та навчальний план аспірантури складаються з освітньої й наукової складових.

Освітня складова освітньо-наукової програми спрямована на досягнення 8 рівня Національної рамки кваліфікацій та повинна містити інформацію про перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС (30-60 кредитів ЄКТС), їх послідовність, форми організації освітнього процесу, види й обсяг навчальних занять, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Освітньо-наукова програма та навчальний план аспірантури є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану й індивідуального плану наукової роботи, які погоджуються з науковим керівником і затверджуються вченою радою протягом двох місяців з дня зарахування особи до аспірантури.

Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС.

Засвоєння аспірантами освітніх компонентів може відбуватися на базі Інституту, до якого зарахований аспірант, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших ЗВО (наукових установ).

Аспірант має право змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням із своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

Усі аспіранти незалежно від форми навчання зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю,

передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта й освітньо-науковою програмою аспірантури Інституту.

Невиконання індивідуального навчального плану, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, порушення умов договору або академічної доброчесності є підставою для ухвалення вченою радою Інституту рішення про відрахування аспіранта.

Наукова складова освітньо-наукової програми є її невід'ємною частиною, що реалізується у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта й передбачає проведення власного наукового дослідження під керівництвом одного або двох наукових керівників та оформлення його результатів у вигляді дисертації відповідно до вимог згідно із законодавством.

Аспіранти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи.

Протягом строку навчання аспірант повинен виконати освітню та наукову складові освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, опублікувати наукові публікації за темою дисертації, підготувати дисертацію та пройти процедуру атестації разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

4.3 Інститут може прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в іншому закладі (науковій установі) компетентностей, здобутих результатів навчання, кредитів ЄКТС, передбачених освітньо-науковою програмою, та визначити академічну різницю (у разі потреби).

4.4. Стан підготовки дисертації здобувача до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Не пізніше ніж протягом дев'яти місяців до завершення нормативного строку навчання за акредитованою освітньо-науковою програмою здобувач:

– отримує довідку про виконання освітньо-наукової програми та висновок наукового керівника (керівників) з оцінкою роботи здобувача у процесі підготовки дисертації та виконання індивідуального плану наукової роботи й індивідуального навчального плану;

– звертається до структурного підрозділу Інституту, де виконувалася відповідна освітньо-наукова програма, з письмовою заявою про отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації. До заяви додаються дисертація в друкованому вигляді та електронній формі, наукові публікації (або їх копії), в яких висвітлено наукові результати дисертації, довідка про виконання освітньо-наукової програми та висновок наукового керівника (керівників).

4.5. З метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації не пізніше ніж через місяць з дня надходження заяви проводиться публічна презентація здобувачем наукових

результатів дисертації та її обговорення на засіданні базового структурного підрозділу Інституту, де виконувалася відповідна освітньо-наукова програма. Результати обговорення та проведення презентації відображаються у висновку про наукову новизну, теоретичне й практичне значення результатів дисертації, який підписується головуючим на засіданні структурного підрозділу Інституту. Висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації надається здобувачеві не пізніше ніж протягом двох тижнів з дня проведення презентації.

У разі отримання негативного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувач може повторно звернутися до структурного підрозділу Інституту не пізніше ніж протягом шести місяців до завершення нормативного строку навчання за акредитованою освітньо-науковою програмою з письмовою заявою про отримання такого висновку після доопрацювання дисертації або на поновлення в Інституті для завершення виконання відповідної освітньо-наукової програми у разі відрахування.

4.6. За наявності позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувач звертається до вченої ради Інституту, в якому він виконав освітньо-наукову програму, з письмовою заявою про утворення разової спеціалізованої вченої ради не пізніше ніж протягом двох тижнів з дня отримання зазначеного висновку.

Утворення разової спеціалізованої вченої ради Інституту та присудження нею здобувачеві ступеня доктора філософії здійснюється відповідно до законодавства, що регулює присудження ступеня доктора філософії.

4.7. Підготовка в аспірантурі завершується отриманням диплома доктора філософії після публічного захисту дисертації в разовій спеціалізованій вченій раді.

4.8. Особа, яка була відрахована з Інституту у зв'язку із завершенням навчання за відповідною освітньо-науковою програмою без захисту дисертації, може вступити до Інституту повторно.

Здобувач, який був відрахований із Інституту до завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою за власним бажанням, на підставі невиконання індивідуального навчального плану, порушення умов договору (контракту), укладеного між Інститутом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання, або у зв'язку з іншими випадками, передбаченими законом, може бути поновлений на навчання в Інституті на той рік підготовки, з якого здобувач був відрахований, в межах ліцензованого обсягу.

4.9. Переведення аспірантів або докторантів до іншої установи, які навчаються за державним замовленням, здійснює Президія НАПН України на підставі відповідного клопотання Інституту. Переведення аспірантів або докторантів на іншу форму навчання здійснюється керівником Інституту.

4.10. Аспіранти можуть бути переведені з інших ЗВО/ або до іншої установи НАПН України, у тому числі якщо ЗВО/ або установа НАПН України не має акредитованої освітньо-наукової програми із спеціальності здобувача, або в межах Інституту:

- на навчання за державним замовленням, якщо вони навчаються за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб;
- на навчання за контрактом за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб, якщо вони навчаються за державним замовленням;
- на підготовку за акредитованою освітньо-науковою програмою з іншої спеціальності, що є реалізацією їх права обирати види, напрями і засоби наукової і науково-технічної діяльності відповідно до своїх інтересів, творчих можливостей та загальнолюдських цінностей.

Аспіранти, підготовка яких здійснювалася за рахунок коштів державного бюджету, у разі переведення до іншого закладу або наукової установи НАПН України користуються пріоритетним правом на місця державного замовлення за умови наявності вакантних місць.

У разі відсутності таких місць аспіранти за їх згодою можуть бути переведені на навчання за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб.

Переведення аспірантів здійснюється в межах ліцензованого обсягу Інституту.

На першому році навчання переведення аспірантів забороняється.

4.11. Якщо Інститут не отримав сертифіката про акредитацію освітньо-наукової програми або закінчився строк дії сертифіката про акредитацію такої програми, здобувач переводиться до іншої установи НАПН України або закладу вищої освіти, в якому відповідна освітньо-наукова програма акредитована.

Для цього здобувач подає на ім'я керівника Інституту заяву про відрахування у зв'язку з переведенням до іншої установи НАПН України або закладу вищої освіти і видачу академічної довідки.

Здобувач може надіслати заяву в електронній формі з накладенням кваліфікованого електронного підпису. Заява розглядається Інститутом протягом двох тижнів.

Одержавши академічну довідку, здобувач звертається із заявою про зарахування у порядку переведення до керівника тієї установи НАПН України або закладу вищої освіти, до якого він переводиться. Здобувач може надіслати заяву в електронній формі з накладенням кваліфікованого електронного підпису. До заяви додається академічна довідка чи її сканкопія. Заява про зарахування у порядку переведення розглядається установою НАПН України або закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач, протягом двох тижнів. У разі позитивного розгляду заяви керівник установи НАПН України або закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач, видає наказ, згідно з яким здобувач допускається до занять, а до Інституту надсилає запит щодо передачі його особової справи.

Керівник установи НАПН України або закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач, може відмовити йому у зарахуванні у порядку переведення в таких випадках:

- перевищення ліцензованого обсягу за відповідним рівнем вищої освіти або відповідної освітньо-наукової програми;
- академічна довідка містить інформацію, що засвідчує низький теоретичний рівень підготовки здобувача;

– освітньо-наукова програма, яку виконував здобувач, відрізняється від освітньо-наукової програми, за якою здійснюється підготовка в установі НАПН України або закладі вищої освіти, до якого він переводиться.

Керівник Інституту, отримавши запит, протягом тижня видає наказ про відрахування здобувача у зв'язку з його переведенням, після чого протягом десяти робочих днів особова справа здобувача разом з копією наказу (витягом із наказу) про відрахування, засвідченою в установленому порядку, передається до установи НАПН України або закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

В Інституті залишаються копії академічної довідки та особової справи здобувача.

Керівник установи НАПН України або закладу вищої освіти, до якого переводиться здобувач, після одержання особової справи видає наказ про його зарахування у порядку переведення. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

V. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою

5.1. Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою в Інституті без переривання трудової діяльності або під час перебування у творчій відпустці.

Підготовка таких осіб здійснюється за кошти Інституту та триває чотири роки.

5.2. Особа подає до Інституту заяву про підготовку з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою.

Якщо диплом особи, що є еквівалентним диплому магістра, виданий іноземним ЗВО, подання зазначеної заяви можливе після визнання її диплома відповідно до законодавства.

5.3. Після зарахування Інститутом особи на підготовку з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії поза аспірантурою відповідним наказом керівника Інституту призначається науковий керівник (два наукових керівники) з числа наукових працівників Інституту з науковим ступенем згідно з вимогами пункту 3.6 цього Положення. Відповідна інформація вноситься до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

5.4. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає виконання відповідної освітньо-наукової програми Інституту згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом та індивідуальним планом наукової роботи здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою і публічний захист дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді.

Невиконання індивідуального навчального плану, зокрема порушення строків його виконання без поважних причин, передбачених законодавством, порушення умов договору або академічної доброчесності є підставою для

ухвалення вченою радою Інституту рішення про відрахування здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою.

5.5. У разі звільнення з роботи особа втрачає право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою в Інституті та має змогу:

– продовжити свою підготовку для здобуття ступеня доктора філософії поза аспірантурою в установі НАПН України, до якої особа зарахована на посаду науково-педагогічного чи наукового працівника (за умови прийняття відповідного рішення установою НАПН України) із зарахуванням їй відповідних кредитів ЄКТС, здобутих поза аспірантурою;

– вступити до аспірантури Інституту для здобуття відповідного ступеня заочною (денною, вечірньою) або заочною (дистанційною) формою навчання і зарахування їй відповідних кредитів ЄКТС, здобутих поза аспірантурою.

5.6. Стан підготовки дисертації здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників). Отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації та атестація здобувача здійснюються відповідно до пунктів 4.5-4.6 цього Положення.

5.7. За умови успішного виконання здобувачем вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою відповідної освітньо-наукової програми та за результатами публічного захисту дисертації у разовій спеціалізованій вченій раді, разовою спеціалізованою вченою радою наукової установи присуджується ступінь доктора філософії.

5.8. Підготовка здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою завершується отриманням диплома доктора філософії після публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

VI. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук у докторантурі

6.1.3 метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення його результатів та/або для підготовки публікацій до захисту для здобуття ступеня доктора наук особа має право вступити до докторантури Інституту.

Інститут здійснює підготовку здобувачів наукового ступеня доктора наук у докторантурі без отримання ліцензії.

Протягом строку перебування в докторантурі докторант повинен подати до спеціалізованої вченої ради з присудження наукового ступеня доктора наук результати своїх наукових досягнень у вигляді дисертації (наукової доповіді).

Здобувач ступеня доктора наук у дисертації (науковій доповіді) повинен представити узагальнення проведених самостійно оригінальних досліджень з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення.

Перебування в докторантурі не є обов'язковою умовою для подання наукових досягнень до спеціалізованої вченої ради та подальшого їх публічного захисту для здобуття ступеня доктора наук.

6.2. Докторантура з відповідної спеціальності відкривається за рішенням вченої ради Інституту, що затверджується наказом керівника Інституту, за умови наявності трьох штатних працівників – докторів наук, які мають наукову кваліфікацію, що відповідає цій спеціальності, та ліцензії на провадження освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти з відповідної спеціальності.

Кваліфікація особи, що відповідає спеціальності, з якої відкрито докторантуру, визначається за такими критеріями:

– наявність у особи документа про присудження ступеня доктора наук з відповідної галузі знань (науки) та/або спеціальності або присвоєння вченого звання професора за відповідною кафедрою (спеціальністю);

– наукових публікацій з відповідної наукової спеціальності, серед яких не менше трьох публікацій за останні п'ять років, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus. До однієї публікації, проіндексованої у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus, прирівнюється дві публікації за останні три роки у виданнях, що включені до категорії «Б» Переліку наукових фахових видань України, або одна одноосібна монографія (дві колективні монографії) з наявністю трьох рецензентів і рекомендацією вченої ради Інституту, виданих за останні п'ять років;

3) участь у:

– підготовці наукових кадрів, що підтверджується видачею здобувачеві документа про присудження відповідного наукового ступеня;

– атестації наукових кадрів як офіційного опонента або члена спеціалізованої вченої ради (разової спеціалізованої вченої ради), або члена експертної ради з питань атестації наукових кадрів.

Наявність підстав для відкриття докторантури перевіряється державним замовником під час проведення конкурсу на розміщення державного замовлення.

6.3. Прийом до докторантури або надання творчої відпустки здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною спеціальністю відповідно до встановлених вимог.

До докторантури приймаються особи, які мають ступінь доктора філософії або кандидата наук, наукові здобутки та опубліковані праці з обраної спеціальності (зокрема публікації в міжнародних реферованих журналах, індексованих в наукометричних базах, згідно з вимогами до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені) і які мають наукові результати, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації, наукової доповіді.

Підготовка в докторантурі здійснюється за науковими спеціальностями за галузями науки відповідно до переліку, затвердженого МОН України. Дисертація (наукова доповідь) повинна відповідати паспорту наукової спеціальності.

Особа, яка здобуває науковий ступінь доктора наук, вступає до Інституту для підготовки в докторантурі з метою завершення роботи над науковими дослідженнями та оформлення їх результатів та/або для підготовки наукових публікацій до захисту.

Для підготовки в докторантурі до Інституту вступають особи, які мають ступінь доктора філософії (науковий ступінь кандидата наук), наукові досягнення, що потребують завершення або оформлення у вигляді дисертації (наукової доповіді), та не менше половини наукових публікацій за темою дисертації (наукової доповіді) від кількості, визначеної МОН України, що відповідають вимогам, встановленим МОН України, у наукових періодичних виданнях за відповідним напрямом досліджень.

6.4. Для вступу до докторантури вступник не менше ніж за два місяці до вступу подає відділу, лабораторії чи іншому структурному підрозділу Інституту розгорнуту пропозицію, в якій міститься план дослідницької роботи та/або відомості про обсяг наукової роботи, необхідної для підготовки результатів проведених досліджень до захисту. Протягом місяця з дня надходження документів від усіх вступників відповідний структурний підрозділ заслуховує їх наукові доповіді і шляхом голосування визначає можливість зарахування кожного вступника до докторантури та подає висновки на розгляд вченої ради.

Перелік та строк подання документів, необхідних для вступу до докторантури визначається в Правилах прийому до Інституту. Перелік повинен включати, зокрема:

- письмову характеристику наукової діяльності вступника, складену доктором наук, який є штатним науковим працівником Інституту, із згодою бути науковим консультантом в разі його вступу до докторантури;
- копію диплома доктора філософії або кандидата наук.

У Правилах прийому до Інституту може бути визначено додатковий перелік документів, необхідних для вступу до докторантури.

Документи вступника передаються для розгляду до відповідного структурного підрозділу, який протягом місяця з дати реєстрації заяви розглядає подані вступником документи, заслуховує його наукову доповідь та за результатами обговорення визначає шляхом голосування можливість зарахування вступника до Інституту для підготовки в докторантурі та подає висновок на розгляд вченої ради Інституту. У разі позитивного висновку відповідний структурний підрозділ надає пропозицію щодо призначення наукового консультанта з числа наукових працівників, які мають трудові відносини із Інститутом, науковий ступінь доктора наук та необхідну наукову кваліфікацію, яка підтверджується відповідно до пункту 6.2 цього Положення.

Якщо вступник є іноземцем, Інститут проводить процедуру визнання наукового ступеня, здобутого ним в його або іншій державі, протягом двох місяців після зарахування до Інституту для підготовки в докторантурі.

6.5. Вчена рада в місячний строк розглядає висновки відділу, лабораторії щодо кожного вступника і приймає рішення про його зарахування до докторантури та відповідно до наданої характеристики наукової діяльності вступника призначає докторанту наукового консультанта. Рішення вченої ради затверджується і оформляється наказом керівника Інституту.

На здійснення наукового консультування роботою над дисертацією одного докторанта науковому консультанту щороку відводиться навантаження у межах

норм часу наукової роботи, встановлених Інститутом для наукових працівників у межах основного навантаження.

6.6. Підготовка в докторантурі передбачає завершення здобувачем власного оригінального наукового дослідження, узагальнення якого наводяться в дисертації (науковій доповіді) з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та оприлюднюються в наукових публікаціях відповідно до вимог, визначених МОН України.

6.7. Підготовка в докторантурі за умови виконання індивідуального плану наукової роботи завершується наданням висновку наукового консультанта (структурного підрозділу).

Отримання висновку про наукову новизну, теоретичне й практичне значення результатів дисертації (наукової доповіді) та атестація докторанта спеціалізованою вченою радою з присудження наукового ступеня доктора наук Інституту здійснюються відповідно до законодавства, що регулює присудження наукового ступеня доктора наук.

VII. Підготовка здобувачів ступеня доктора наук шляхом самостійної підготовки їх наукових досягнень до захисту

7.1. Особа може здобувати науковий ступінь доктора наук шляхом самостійної підготовки своїх наукових досягнень до захисту. Така особа має право на творчу відпустку відповідно до законодавства з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною науковою спеціальністю.

У разі самостійної підготовки наукових досягнень до захисту науковий консультант не призначається.

7.2. Здобувач, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту у вигляді дисертації (наукової доповіді), повинен:

- мати ступінь доктора філософії (науковий ступінь кандидата наук);
- представити наукові досягнення з узагальненням проведених самостійно оригінальних досліджень відповідно до паспорта наукової спеціальності з отриманими науковими результатами, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення;

- мати наукові публікації за темою дисертації (наукової доповіді), зокрема статті у наукових періодичних виданнях із напрямку, з якого підготовлено дисертацію (наукову доповідь), відповідно до вимог, визначених МОН України.

Затвердження теми дисертації, отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації (наукової доповіді) та атестація здобувача, який самостійно підготував наукові досягнення до захисту, спеціалізованою вченою радою з присудження наукового ступеня доктора наук Інституту здійснюються відповідно до законодавства, що регулює присудження наукового ступеня доктора наук.